

Όσιος Πορφύριος: “Όποιος θέλει, μπορεί ν’ αγιάσει και μέσα στην Ομόνοια!”

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Πηγαίναμε στον Γέροντα, με φίλο γιατρό, ο οποίος, αν και είχε εξαιρετικές ψυχικές αρετές, διατηρούσε μια επιφυλακτική στάση έναντι της χριστιανικής ζωής. Στο δρόμο του μιλούσα, για την επείγουσα αναγκαιότητα να ζήσουμε από τώρα την εν Χριστώ ζωή, αυτοπροαίρετα και συνειδητά, γιατί αυτό είναι το μεγαλύτερο συμφέρον μας.

Εκείνος συμφωνούσε, κατ’ αρχήν, αλλά επέμενε, ότι για να πραγματοποιηθή αυτό χρειάζεται ένα μίνιμουμ πνευματικών προϋποθέσεων, που για τον εαυτό του δεν υπήρχε.

Όταν φθάσαμε, ο Γέροντας μας δέχθηκε στο κελλί του και τους δυο μαζί.

Μας είπε πολύ ωραία πράγματα, που ενδιέφεραν επαγγελματικά τον γιατρό.

Μου έκανε εντύπωση, ότι, ενώ έβλεπε για πρώτη φορά τον φίλο, του βρήκε τον

σφυγμό της ψυχής του από την αρχή και του μιλούσε, σαν να τον γνώριζε από παιδί.

Ο φίλος, εντυπωσιασμένος από την διορατικότητα του Γέροντα, δεν μπορούσε να κρύψει τη χαρά του.

Κάποια στιγμή έκανα λόγο για το θέμα, που συζητούσαμε στην διαδρομή και διαφωνούσαμε. Τότε ο Γέροντας πήρε αφορμή και παρουσίασε πειστικότερα επιχειρήματα για την ωφελιμότητα και την δυνατότητα του χριστιανικού βιώματος “εν παντί τόπω και χρόνω”.

Θυμάμαι το συμπέρασμα, που απηύθυνε στον γιατρό:

“Ξέρεις, αγαπητέ, ότι όποιος θέλει, μπορεί ν’ αγιάση και μέσα στην Ομόνοια”;

Τελικά έπεισε τον γιατρό, μιλώντας του για πέντε λεπτά, ενώ εγώ δεν τα κατάφερα, μιλώντας του μια ώρα.

Πώς να μη τον πείση όμως, αφού το τελικό συμπέρασμά του δεν αποτελούσε θεωρητική του επινόηση, αλλά καρπό προσωπικής του εμπειρίας, καθώς έζησε αγιασμένα, τριάντα ολόκληρα χρόνια, ως εφημέριος του Ι. Ναού Αγίου Γερασίμου Πολυκλινικής Ομονοίας; Πώς να μη τον πείση, αφού όλη ή ζωή τον αποτελούσε μια διαρκή ανοδική πορεία αγιότητας;

Όταν επιστρέψαμε με τον φίλο στην Αθήνα, μου ζήτησε να επισκεφθούμε πάλι τον Γέροντα, με την πρώτη ευκαιρία, και αποχαιρετηθήκαμε.

Εγώ έφυγα για το σπίτι κι’ εκείνος για το ιατρείο του, που βρισκόταν κοντά στην Ομόνοια.

Ο Γέροντας, όταν τον έλεγε, ότι, “όποιος θέλει, μπορεί ν’ αγιάση και μέσα στην Ομόνοια”, το εννοούσε και μεταφορικά και πραγματικά, χωρίς φυσικά να τον έχει πληροφορήσει κάποιος άνθρωπος για τον τρόπο εργασίας του γιατρού.

Πηγή: diakonima.gr